

3) Pro případ, že i za výše uvedených podmínek záleží na dni podání přihlášky:

Je třeba prohlásit ochrannou známku za neplatnou již tehdy, pokud není objasněno a již nelze objasnit, zda ochranná známka získala rozlišovací způsobilost v důsledku užívání ke dni podání přihlášky? Nebo je podmínkou prohlášení neplatnosti to, že navrhovatel neplatnosti ochranné známky prokáže, že ochranná známka ke dni podání přihlášky nezískala rozlišovací způsobilost v důsledku svého užívání?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. dubna 2013 Kalliopi Nikolaou proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 20. února 2013 ve věci T-241/09, Kalliopi Nikolaou v. Rada Evropské unie

(Věc C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kalliopi Nikolaou (zástupce: V. Christianos, dikigoros)

Další účastník řízení: Účetní dvůr Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 20. února 2013 ve věci T-241/09 a vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí;

— uložit odpůrci náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

— Navrhovatelka tvrdí, že rozsudek Tribunálu ze dne 20. února 2013 obsahuje právní posouzení, která zjevně porušují pravidla unijního práva a domáhá se jeho zrušení.

— Napadený rozsudek musí být podle navrhovatelky zrušen pro porušení základních práv a zásad unijního práva, pro

nesprávný výklad a použití práva Evropské unie, jakož i pro nepříslušnost. Důvody kasačního opravného prostředku jsou zejména následující:

— zaprvé porušení presumpce nevin;

— zadruhé porušení zásady loajální spolupráce s Tribunal d'arrondissement v Lucemburku podle čl. 4 odst. 3 SEU;

— zatřetí nepříslušnost;

— začtvrté nesprávný výklad a použití unijního práva pokud jde o podmínky mimosmluvní odpovědnosti a pokud jde o rozhodnutí Účetního dvora 99/50.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2013 — Nizozemské království v. Evropská komise

(Věc C-223/13)

(2013/C 189/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: M.K. Bulterman, J. Langer, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zaprvé zrušit nařízení Komise (EU) č. 93/2013 ze dne 1. února 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2494/95 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen, pokud jde o stanovení indexů cen obydlí obývaných jejich majiteli (Úř. věst. L 33, s. 14), v rozsahu, v němž nelze čl. 4 odst. 1 nařízení č. 93/2013 oddělit od ostatních ustanovení

— podpůrně zrušit čl. 4 odst. 1 nařízení č. 93/2013

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

První žalobní důvod:

Porušení čl. 5 odst. 3 nařízení č. 2494/95 (¹) resp. judikatury Soudního dvora, neboť podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 93/2013 byl určen Eurostat jakožto úřad, který vypracuje závaznou příručku, a nikoli Komise jakožto orgán EU.

Druhý žalobní důvod:

Porušení čl. 338 odst. 1 SFEU, neboť čl. 4 odst. 1 nařízení č. 93/2013 byla ke shromáždění statistických dat využita příručka a nikoli jeden z právních nástrojů uvedených v článku 288 SFEU.

Třetí žalobní důvod:

Porušení čl. 5 odst. 3 a čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2494/95 ve spojení s článkem 5a rozhodnutí Rady 1999/468⁽²⁾, neboť v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 93/2013 je předepsáno jiné řízení než regulativní postup s následným přezkumem podle nařízení č. 2494/95.

Čtvrtý žalobní důvod:

Porušení článku 290 a 291 SFEU ve spojení s nařízením č. 182/2011⁽³⁾, neboť při sestavení a vypracování metodické příručky nebyl předepsán postup podle článku 290 SFEU nebo jedno z řízení uvedených v nařízení č. 182/2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1995, L 257, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, s. 13).

Žaloba podaná dne 29. dubna 2013 — Evropská komise v. Estonská republika

(Věc C-240/13)

(2013/C 189/21)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet, M. Heller a L. Naaber-Kivisoo)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje

— určit, že Estonská republika tím, že nepřijala právní předpisy k provedení čl. 2 bodu 21, čl. 9 odst. 5, 7 a 12, čl. 10 odst.

5, čl. 11 odst. 1 první věty, čl. 11 odst. 5 písm. a) a b), čl. 16 odst. 2 a 3, čl. 26 odst. 2 písm. c) druhé věty, odst. 4 a 5, článku 36, čl. 37 odst. 1 písm. e), f), i), k) a p), čl. 37 odst. 8, čl. 37 odst. 10 druhé věty, čl. 38 odst. 3, čl. 40 odst. 3, jakož i přílohy 1 bodu 1 písm. a) páté odrážky a přílohy 1 bodu 1 písm. d), f), i) a j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES⁽¹⁾ ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES, nebo každopádně tím, že Komisi neoznámila, že přijala právní předpisy, které jsou k provedení směrnice nezbytné, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 49 odst. 1 uvedené směrnice;

— uložit Estonské republice na základě čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu porušení povinnosti oznámit opatření přijatá k provedení směrnice povinnost zaplatit denní penále ve výši 5 068,80 eur ode dne vydání rozsudku Soudním dvorem;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 3. března 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, s. 55.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2013 — Evropská komise v. Estonská republika

(Věc C-241/13)

(2013/C 189/22)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet, M. Heller a L. Naaber-Kivisoo)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje

— určit, že Estonská republika tím, že nepřijala právní předpisy k provedení čl. 2 bodů 10, 20 a 22, čl. 3 odst. 3 a 4, čl. 7 odst. 3, čl. 9 odst. 5, 7 a 12, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 5 písm. a) a b), článků 12, 13, 15, 16, čl. 26 odst. 2 písm. b), čl. 26 odst. 2 písm. c) druhé věty 2, odst. 4 a 5, čl. 26 odst. 2 písm. d) třetí věty a odst. 4, čl. 26 odst. 3, čl. 27 odst. 2, článku 33, čl. 36 odst. 4 druhého a čtvrtého pododstavce, čl. 36 odst. 6 a 8, čl. 36 odst. 9 třetího pododstavce, čl. 41 odst. 1 písm. d), e), i), k), n), p), q) a s), čl. 41 odst. 6 písm.